

AV BYGD Í BÝ

© OLÍ PETERSEN TEKNAR OG SIÐUR FRÁ

STAVNUR & SNAR

SEINAST...

lesarabræv

Spurningur til til Dimmu

Undirritaði hevði einaferð eitt stutt lesarabráv í Dimmu, har eg takkaði Jóhan Hendrik W. Poulsen fyri tær goðu og áhugaverdu sendingar («Orðabókin»), sum hann

hevði havt í útvarpinum. Lesarabrávið var undirskrivað «Skopuningur». Yvirskriftin var «Ein tøk til Jóhan Hendrik W. Poulsen», men Dimma broytti tað til «Ein tøk

til orðabókaprofessaran». Brávið endaði nakað soleiðis: «Men vita skalt tú, Jóhan Hendrik, at vit eru mong, sum sakna hesa sending». Dimman tók hann burtur navnið Jóhan Hendrik.

Eg skrivaði til Dimmu um hetta og fekk svar frá blaðstjóranum, har hann segði, at treytin fyri at nevna nøvn í lesarabrevum var, at navn stóð undir brávinum.

Nú um dagarnar (Dimma nr. 97) var eitt dulnevnt lesarabráv í Dimmu, har onkur fleiri

ferðir nevnr navnið á ávisum manni, sum hevur havt nakrar tónleikasendingar í útvarpinum. Hesin maðurin verður við navni hálovaður fyri at hava lagt goðar plátur á í útvarpinum.

Eg fari tessvegna at loyva mær at spyrja blaðstjóra Dimmalættingar, hvussu hetta hongur saman. Tá ið Jóhan Hendrik W. Poulsen ikki mátti nevast í sambandi við tað risastóra avrik, hann hevur gjørt, hvussu ber tað tá til, at ein annar kann nevast og hálovast

fyrir nakrar plátur, hann hevur valt at spæla í útvarpinum?

Skopuningur.

P.S. Hetta lesarabrávið varð sent Dimmu fyrri langari tíð síðan, men kom ikki í. Eg skrivaði til blaðstjóra og spurdi um orsökina, men fekk ikki so mikið sum eitt svar. So ódámilig er Dimmalætting.

Sami.

NÚ er at spennu
BELTINI